

ного вѣрнаго свѣта, по смѣрти єго да раздѣде
 сичко по сиромаси, и тогѣва влѣзе пакъ на тре-
 тое соборице, и мѣжественно ѿ фѣрли ѿсеке стѣхъ
 вѣой, и съ Кѣжіа поміць стана по средѣ онова
 нечестиво соборице, и со свѣтлое лице, и съ мѣ-
 жески рѣзѣмъ начна крѣтко да дѣла, и рече: ѿ
 царю, и вси вѣе князѣи и сѣли, що чините вѣе
 на мѣсто оуправленіе царства вѣшегѣ, и на мѣ-
 ста сѣда вѣшегѣ праведнагѣ, на Хрїстіани те ли
 воздѣгнахте гнѣва вѣшегѣ, що не са сотворили
 вѣмъ ни єдно зло, нїто на царство то, нїто на зѣ-
 мля та ви. и вѣе йскате да гоните и да ги мѣ-
 чите, и да ги понѣждавате на вѣше то вѣзѣмно
 їдѣлослѣженіе, та да ѿставатъ Бѣга їстиннаго,
 и да се покланатъ на вѣшите лжливѣ бѣгове: но
 молимъ ви да ѿставите тіа неповинни чѣловѣши,
 да дѣржатъ вѣра та си, потребно є и вѣе да се
 млѣчнѣе благочестіе: и да познаете їстиннаго
 Бѣга, а не да ги мѣчите. Това като чѣ царю и
 сички те начѣлници, томъ чѣсъ сички те ѿвѣрнали
 бѣи те си камто царѣатъ, а царю като и зѣмлѣнѣ
 глѣдаше свѣтаго и молчѣше оудѣржаваше въ сѣбеси
 гнѣво. И помѣхна на совѣтника своего їменемъ
 Магнѣнтіа той ѿвѣтъ да даде на свѣтаго, и по-
 вѣка го влѣзѣ при сѣбе и рече мѣ: ѿ Геѣргіе, кой
 те подвижа да дѣлаши така дѣржновѣно предъ
 царѣ; ѿговѣри свѣтѣй, и рече: їстина ме пов-
 дѣгна, рече магнѣнтіа: коѣ їстина; рече свѣтѣй:
 їстина єсть самъ Хрѣтѣсъ, коѣто вѣе гоните,
 а магнѣнтіа рече: че и ти Хрїстіанинѣ ли си; ѿ-
 говѣри свѣтѣй: слѣга єсмь на Хрѣта Бѣга моего,
 и на него се надѣламъ. Спроти тіа дѣмы повдѣг-
 насе голѣма молѣа (глѣчка) въ онова соборице:
 єдинѣ така дѣлаше, а дрѣги дрѣго. Тогѣва
 царю повелѣ да вѣде молчаніе въ нарѣдѣти, и
 рече на свѣтаго: ѿ Геѣргіе, азъ се ѿ напредѣ по-